

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΚΤΟΛΙΡΕΙΑΣ

(ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ)

Τί του ήθε, λοχίας άνθρωπος αυτός, να γίνη μασκαράς, μόλις ήθε στην 'Αθήνα για τη σμετεκαίδειση;

—'Η επιφοίτηθος Γαρούφωσ τού πήρε τ'ο μανάλι ;...

—Γιωργόλα μου, ψυχή μου και αγάπη μου, θά ντυθούμε μασκαράδς...

Και ντύθηκαν.

Φόρασε αυτός τὰ ρούχα τῆς Γαρούφωσ και ἡ Γαρούφω τὰ ἑικά του. Ἔπε τὰ ἥσαν και οἱ ἄλλοι, ἀπὸ τὴ γειτονιά... Ὁ Μπαρμπαθάνος, τυλιγμένος σ' ἕνα σεντόνι, ἡ κυρά - Γιάννενα, μέσα σ' ἕνα σακκί, σάν τὸν Μπερτόδουλο, ἡ Κατινίτσα, ἡ Μαρίκα και ἡ Μαρικωρή...

—Χάι - χάι, μαννούλα μ', χάι !...

Πήρανε δρόμους και σοκάκια. Πήρανε σὲ σπ.α.α πού δεχόντουσαν σμετεμειομένους, και χορέψανε, τραγουδῶν ὁ Γιωργούλας ἀξιοπρεπῶσ και ὡς μπρέττα εἰς ἀνδρα στρατιωτικῶσ :

**Σαράντα παλληκάρια,
κι' ἕνας γέροντας,
χάι, μωρέ,
σαράντα παλληκάρια,
κι' ἕνας γέροντας,
πάνε για κλεισιά,
μωρέ, πάνε για κλεισιά...**

...και θυμήθηκε πού κινήθηκες κι' αὐτὸς τοὺς κλέφτες, στὸ μεταβητικῶσ.

—Και νὰ ἴδῃτι, μὲ σφαίρες...

κοιμητὶ !...

Κι' ἔστριψε τὸν ἀρμαγιόνι και ἀρβιλωρή του...ἐμώταξ !...



γῆσε και μὲ τὰ δάχτυλα και ἀρμονία γλυκιάτη ἀνεδόθη.

—Ὄρθε, τί ἐφωμπροσ κλίσιανε και σοῦξαι ἰκεὶ μέσα !... φώναξε ὁ Γιωργούλας.

Ἡ Γαρουφαλῖτσα τὸν ἐτραβῆξε μὲ τρόπο.

—Σώπα, για τὸ Θεὸ ! Ἔινε τὸ μανό, τοῦ ἐξήγησε.

—Ποὶο πι' ἀνεῖς, οὐρή ;...

Οἱ εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ τὸν ξεαρίσανε τὸ Γιωργόλα. Ὅλοσ, ἀγκαλιασμένοι, γυρίζανε - γυρίζανε, ἐστροβίζοντο, σάν ν' ἀλωνίζου, μὲ τὰ κεφάλια ἡ γυναῖκες ἀκοιμισμένα στοὺς ὄμους τῶν ἀνδρῶν, τὰ στήθη ἀναπαλλόμενα, τὰ μάτια γλαρομένα, λιποθυμῶντας ἀπ' τὸν ρυθμικὸ στρόβιλο και τῆς ἀγκαλιάς τὴν ἥδονή.

—Καρσιανταῖου ἐνι, μωρέ, ἰδῶ μέσα ; ρώτησε ὁ Γιωργούλας.

—Σώπα, Γιώργη μου, και εἶνε σπιτι ἀρστροκρατικῶσ.

—Τί ἀρστροκρατικῶσ, μωρέ, π' ἀλλάζου τὶς γυναῖκες τοὺς σάν νὰ εἶν' νυχτοφρονεσ !...

—Ἔινε κορίε ἰψηλῆς περιώπης...

Ὁ λοχίας μοιμοῦσιε :

—Ὑψηλῆς περὶντρουσιπῆς !...

Γυναῖκες ἔξομοι, γυμνῶστηδες, μὲ ντόμινα και κοινοσύμια διαβολίστικα, περνοῖσαν χαχανίζοντας και μορῶζουσα πειράγματα. Μία μικρὴ και στρογγυλὴ και ἔταχτη, σάν τὸπι ὀλοκαῖνουργο, πληρίασε τὸν λοχία.

—Πουλάκι μου, γιατὶ εἶσαι μελαγχολικῶσ ; τὸν ρώτησε.

—Ἰέτο' θέλου !...

—Βγάλε λίγο τὴ μάσκα σου, χρεισὸ μου, νὰ σὲ δοῦμι... Μὴ φοβάσαι... Δὲν θά σοὺ κόμω κακό...

Και ἀπώσε τὰ χερία τῆς.

—Πέρορορο, πριμαντόνα !...

—Ἔνε θυμωμένο, τὸ χροσούλι μου ; Μήπως δὲν σ' ἀγαπάει ἐκεῖνη ;

Ὁ λοχίας ταράχτηκε.

—Ποὶα κ' ἰνή ; ἡ Γαρούφω !...

Ἡ Γαρούφω, ναί, κάποιον ἄλλον ἀγαπάει...

—Ἀδύνατον τοῖν ἀδύνατον !...

—Βρὲ ἄκου τί σοὺ λέω, χαῖρέ ! Καὶ εἶνε κ' ἐδοῦέρα, μάλιστα, ἐκεῖνος. Κι' ἀπώρ' θά ἀνταμαθούν...

Τάχασε ὁ λοχίας. Φώναξε.

Καὶ ἂ λούπὸν τὸ εἶχε καταλάβει αὐτὸς ! Δὲν ἦταν σὲ σπιτι τίμο, μὰ ἦταν σὲ πριμαντοῖνο !... Γι' αὐτὸ χορεύανε ἀγκαλιαστοὺς χοροὺς και τριβουν τὴν κοιλιά τοὺς και πειράζουσε, ἐλευθέρως, τοὺς ἀνδρες ἡ γυναῖκες !...

—Πλιτάνη !... Πλιτάνη καθ' ἡμῶν τικένεται !...

Και τότε θυμήθηκε τὸ στρατιωτικὸν τοῦ ἀξίωμα και τότε ἀνεμνήσθη μὰ ἀστυνομικὴ διαταγή, πού εἶχε λάβει, ὅταν στὸ Τραγοχώρι ἀστυνομεῖτο.

Ἐ'Απαγορεύονται, ἐγγραφε' ἡ διαταγή, τὰ καφισσαντὰν και τὰ τοιαῦτα. Δι' ὃ και ἐντελλόμεθα κλπ.

Και τοῦ ἤθε τότε τὸ μανάλι πῶς ἐκλιεσε ἕνα ἐπριμαντοῖνο μὰ προχά, στὰ Τριζακάλα, και πήρε σ' εἰσαρσεία γι' αὐτὸ. Και τότε, νὰ πῶσ σὴν χαῖδῶσ, σάν ποντικῶσ, μέσα στὴ φάκα ! Τέτοια ντροπῆ, τέτοιο ἐχονέρι, νὰ τὸ πᾶθ αὐτὸς !... Αὐτὸς ! Αὐτὸς ! Παιὸς ; Ὁ Γιωργούλας, ὁ ἐκ Περιστερῆς και Πέροκου τῆς Αἰτωλοακαρνανίας ! Πούος, εἶπαμε ; Αὐτὸς !...

Ἀνέθηκε τὸ αἶμα του στὸ κεφάλι του, ἀσπρίσανε τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ θυμὸ, κ' ἔβαλλος ἀπὸ τὴν ἰσρη ἀγρή του, σηκώθηκε ἀπάνω και τρομερῶσ ἐν τῇ ζηλοτηρία του, και φοβερῶσ γιὰ τὸν ἐξυτελισμὸ τῆς στρατιωτικῆς του ὑποστώσεως, φώναξε τόσο δυνατὰ, πού ἔκανε τοὺς πολυεταῖους και τὰ κροσῶσέντα τοῦ σιλονοῦ νὰ τρέμουσ :



Κι' ἡ Γαρούφω τὰ δικά του...

Ἐφῶρεσεν αὐτὸς τὰ ρούχα τῆς Γαρούφωσ !

Ἄνθρωποι τοῦ κόσμου κι' αὐτοὶ, νὰ κα.εῖθον και στὰ κέντρα.

Τὸ ἤθελαν αὐτὸ ἡ Κατινίτσα, ἡ Μαρίκα και ἡ Μαρικωρή, ἀλλὰ ὁ κῶσ λοχίας εἶχε ἀντιρροῖσει :

—Ὄρθ' τί θέλ' ἡ ἄλιουπὸ στοῦ παζάρ' ;...

Μὰ ἐπειδὴ ἐπέμεναν, μὲ λιγωμένα μάτια, χαϊδεύοντας τὸν εἰσπαιθ στρατιωτικὸ και τακτοποῦντας τὸν φαιφρον και γοαμμένον...μῖσταξ.

Ἰώγισε κ' ὁ λοχίας στὸ τέλος.

—Ὄρθ' τοῦ τοῖουτον ἀντιτίθητι προὐς τὴν ἀξιοπρεπέταν τοῦ στρατιωτικῶσ σῆματοῦξ, καθ' ἕκαστα κι καθ' οὐλοκαῖνριάν !... φώναξε ὡστόσο.

—Γιωργάκι μου, εἶται νὰ σὲ δοῦμι κ' ὑποστράτηγο, μὴ μᾶς χιλάσῃς τὸ χατήρι !... ἐπέμεναν ἐκεῖνεξ.

—Ἔ, οὐρ' θηλέκα τὸ διαδὸ !... Οὐδέξ ἀναμάρτητος και ματροσθενσας !...

Και ἐφοβόλησαν πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ἐκεὶ μὰ ὀμῶσ εὐθῦμον νένον τοὺς προγαρίκις.

—Χόόόόό !... Χό, χό, χό !... Ἀουάαααα !...

Ὁ Γιωργούλας θύμωσε.

—Ἔ, οὐρ' για λόκουσ μᾶς πῶσαν κ' ἡ μᾶς ἐχοινοῦνάνε !...

Μικροὶ τοὺς πέταξαν κοιμητὶ και ἄλλοι, ἐκπῶντες ἀπὸ τὸ ψηλὸ και λιγορὸ ἀνάστημα τοῦ λοχία και νομίζοντες δι' ὑπὸ τὰ γυναικεία κρόπτετα γυναικῶσ, φῶρα ὡς ἡ Ἀρτεμις, τοῦ ἀπῆθναν λόγουσ ἐροτικῶσ, θεμιῶσ και πολυτενεκῶσ !...

—Ὄρθισι ἱεραχοῖουσι !... μοιμοῦσι οὐξ ὁ λοχίας. Δὲν ἀντέχου, θά ἀντροικῶκουσ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς !...

—Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Γιωργάκι !

Ἀνέθηκαν σὲ σπῆτια πού ἐδέχοντο και ἔδου ἐνῆθεσ και ἐκακαμάδεσ και λογιῆ - λογιῆ ἐπαῖροχότεξ χόρευαν.

—Ἔ, οὐρ' πού εἶσι μάννα μ' νὰ μᾶς ἔθῃ !...

Ἄξασα μὰ ἀπ' αὐτῆς ἀνοῖξε ἕνα σάν σεντόνι, σάν ἀλε.ροσέντοκου, ἀγ-



Ἡ κυρά - Γιάννενα, μέσα σ' ἕνα σακκί, σάν τὸν Μπερτόδουλο !...



Κι' ὁ Μπαρμπαθάνος, τυλιγμένος σ' ἕνα σεντόνι !...

—Κλείσει του, ούρέ, του καφέ-σαντάν, γά να μη σάς κλείσου μέσα ...

—Οι μετεμφοσιμένα τόν κούτταξαν περίεργα.
—Πούδς είν' αυτός που φωνάζει, καλέ ;

—Κλείσει του, γιατί θά σάς μουσικήσου ... Ξαναφώναξε ο Γιωργούλας.

—Χαλά ... Πολύ άστεϊός είνε...
—Άιτ, προμαντόως τ' διαβόλ', κι παραπόδας !...

Καί ούχτι να συλλάβη την οικοδόπονα, την όποία θεωρούσε ώς διευθυντρια της κομπανίας. Οι άνδρες επενέβησαν. Σκάνδαλο μεγάλο !

Φωνές... Αποθυμίες !...
—Πούδς είσαε σίς ; τόν ρώτησαν.

—Λογιάς τόν άξόνουν ! 'Ιν όνόματ τού Νόμ' !...
—Καί τί θέλετ στο σπίτι μας ;

—Στίτς σας, έ ; Στίτς σας τού καφι-σαντάν ! Ούτι ίξουσιάν οέβισι, ούτι στρατόν, ούτι τόν Νόμουν...
Φοβισμένες ή γυναίκες, τραβήξαν να φύγουν.

—Ουδέ δέν πάτ πουθενά !... φώναζε ό λογιάς.
'Αναστάσιους και χαλασιός Κυρίου ! Φωνές και κακό. Καλέσανε νάρθη ή όστνομια.

Ντρίμιν ! Το τηλεφώνο.
—Πούδς έκαί !

—Οκία κυρίου Τάδε, τραπέζιτου. 'Οδός τάδε, αριθμός δείνα. 'Ενας λογιάς τόν εζόνων διατάραζε την οικογενειακήν μας ειρήνην !... Τρέξατε !... Κουδνεύει ή ζωή μας ! Θά μάς πάρη της γυναίκες μας !...

"Όταν μετά μά ώρα ήσυχασαν τά πράγματα, ή Γαρουφαλιά βρέθηκε στο...Φρουραρχείο. Οί όστνομιοκόι, άκούσαντε πώς εκάσιος λογιάς τόν εζόνων διατάραζε την οικογενειακήν ειρήνην διακεκομμένης άρ στοκατικώς οικογενείας, πού εδέχονταν μετεμφοσιμένους, και βλέποντες την Γαρουφαλιά ντυμένην τού λογιά τή στολή, την άπήγαγον εκάθεθν ταχέως και εμπεισθεσάως.

Είς μάτην διαμαρτύρητο ή δυστυχής.
—Τίποτα, κύρ λογιά, θά πάς στο Φρουραρχείο !... τής απαντοσαν.

Εκεί, την άλλη μέρα, ήρθαν οι άνώτεροι, μαχιμουρήτες από τό ξενίχι της 'Αποκηής κι' άπ' τό ποτό, άγουροξυτηνημένο, μέ τά μάτια προσιμένα, κατακόκκινα.

'Η Γαρουφαλιά, ντυμένη ή στρατιωτική στολή, καθότανε περίλυπη και συλλογισμένη.

—Λογιά, τί στάς είν' αυτή; Είς προσοχήν άμείσις ;
—'Η μικρομείρα ή Γαρουφαλιά ή έλας.

—'Ελα δώ, λογιά. Πού ήμπερτείς ;
—Στίς...κυρά-Μαρίας !...

—Τί ; Τί ; Δέν φτάνει δτι έκανες, έμπαίξεις και τούς άνωτέρους σου ; !

—Όχι, μά τό Θεό, μά τό Χριστό !... Δέν τό καταδέχομαι !...
—Σσας, τί είπα. Σιωπή ! Πού ήμπερτείς ;

—Μά, σάς είπα : στίς κυρά-Μαρίας, άπάνω στη Δεξαμενή. Στο Κολωνάκι, πώς τό λένε !...

—'Εσούλλισες ό φρούραρχος.
—Τόν άναθή ή !... Είνε άκόμα μεθυσμένος !... 'Αμείσις δεμένος και στο κρατητήριο !...

—Μή μέ κ' ο α τ α τ ε άλλο, να χαρήτε τά γαλιόνια σας !... Και τί θά πη ό άντρας μου, άμα μέ ίδη νά λήγω ! παρακάλεσε ή Γαρουφαλιά.

Σέ λίγες ώρες, άποδειχθείσης της πλάτης τόν άστνομιοκόν και στρατιωτικόν άρχόν, απελάθη ή Γαρουφαλιά.

—Συγγνώμη, κυρία μου, παρακαλώ !... Θέλετε να φωνάξουμε ένα ταξί ;

—'Αλλά πού ν' άκούση ή κυρία !... Τρεχάτη, έφτασε στο σπίτι της, όπου, άγριοπώς και ταραγμένος, ό Γιωργούλας την περιμένε.

—Πού ήσουν, μονή ;...
—Τί φταίω 'γώ, ή μονή κι ή άραχλή !...

—'Ιγκατάλειψς θέσιους κι 'Ιγκατάλειψς συζόγου, λέν τανθό !...
—Γιωργούλο μου, λυτήσου με ! Είμαι από φές τό βράδυ νησιτά !...

—'Αδύνατον !... Ού κανονισμός πόλευν κι φρουριών του άπτεί !...
—'Η Γαρούφρο έπεσε στα πόδια του.

—'Αψησέ την, τί φτωχή, τί φταίει ; τόν παρακάλεσε και ή γειτονά.

—Τήν καμψη, δέν τής φτάνουν όσα τραβήξε ! Δόσε της, Γιωργούλα μου, να φάη...
—'Αδύνατον ! Θά τιμωρηθή παραδειγματικώς κι άμειλιτικώς !...

Καί την έτιμώρησε.
Πρότον συζυγική ... καθαίρεσις και κατόπιν κλείσιον στο ύπόγειο, γιά να ύποστή και την εσχάτην τών πεινών !...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

—Τίποτα, κύρ λογιά, θά πάς στο Φρουραρχείο !

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Οί άκνηγόροι πρωτοφύρασαν τις ηθώνους εις ένδειξιν...πένθους, γιά τό θάνατο της βασιλείσσης της 'Αγγλίας 'Ανας, τό 1714.

—Άπό τότε έως τό πένθιμο αυτό ένόμιο καθέρθηκε να τό φορούν έλοι σχεδόν οι Έθραλαίοι δικηγόροι, όσώς συντηροούν στα δικάστηρια.

—Τό πρώτο μόνιμο άμάξι τού κόσμου έκανε την εμφάνισι του στη Νέα 'Υόρκη τό 1803.

—'Επινοήθηκε δέ από τόν Γάλλο μετανάστη Ζοζέφ Χάντσον, ό όποιος πήρε και σχετικό δίπλωμα εφεσις χηρίας.

—'Η μικρότερος αυτόνομος χώρα της Έβρώπης είνε τό Λουξ-μβούργο, τό Λιχτενστάιν, ό 'Αγιος Μαρίνος και τό Μονακό.

—Τόν περασμένο μήνα πέθανε τόν Λονδίνο ό έκατομικριοχός Μπάγχαρς Μπράουν, ό επονομαζόμενος εδ ναυτικός πού δέν ταξ έίεψε ποτέ.

—'Ο Μπράουν επί είκοσι χρόνια κατακόσος στην πολυτελέστατη και ιδιόκτητη θαλαμηγό του, ή όποία όμως ποτέ δέν είχε μετακινηθή από τόν όρμο, όπου ήταν άγκυροβολημένη.

—'Εχει ύπολογισθή δτι κάθε χρόνο μπαίνουν στα μάτια μιας διεσφόρον ειδών άκαθαρις ε, βάρους μισής οκάς !

—Στη Νήσο τού Σολομώντος, επί δέκα συνεχή χρόνια, κάθε πρωί, σημεώνεται την ίδια πάντοτε ώρα, και από μά σεσημική έννησις.

—Τόση δέ είνε ή ακρίβεια της ώρας της σεισμικής όντισσης, ώστε οι λίγοι Έθραλαίοι που κατοκούν τού νησι αυτό, κανονίζουν σύμφωνα μ' αυτή την ώρα τών ρολογιών τους !...

—Οί Κινέζοι χρησιμοποιούν ως πρόχειρο άπολιμαντικό και καταγραφικό γιά τά έγκαίματα, τό τσάι.

—Τό δραστ κώτερο άπολιμαντικό είνε τό λινέλαιο.

—'Ο βόας και ό πύθων έχουν 320 ζευγάρια πτερώς.

—'Η διαθήκη τού βασιλέως της 'Αγγλίας άποτελείται από 1.500 σελίδες, είνε δέ χωρισμένη σε τρεις χρυσόδοτους τόμους.

—'Η μόνη εθραλαική χώρα, ή όποία δέν έχει ούτε ένα μέτρο σιδηροδρομικής γραμμής, είνε ή 'Αλβανία.

—'Ο 'Αγγλος δρομέης Γάλλεν Κούτνγκαμ, ό όποιος κατέχει τό παγκόσμιο ρεκορ τού δρόμου ένός μιλίου, είνε άνάπηρος στα...πόδια.

—Πράγματ, τό δέξί του πόδι δέν έχει διόλου δάχτυλα, ενώ ή πατούσα τού άριστερου τού παδιού είνε κυρλοετικά πολυπονημένη από έγκαίματα !...

—'Ανάτηρος επίσης είνε κ' ένας ποδοσφαιριστής της μεγάλης άγγλικής ποδοσφαιρικής ομάδος «Σούντερλαντ».

—'Ονομάζεται Σμιθ Τάουσοντ και τό ένα του πόδι είνε ξύλινο !

—'Αδάμ ήταν τ' όνομα τού γαϊτακού κι' Έβα της κόρης, σ' ένα γάμο, πού έγινε τελευταία στό γάτ «Παράδεισος», τό όποιο βρισκόταν ήγκυροβολημένο στις Πορτογαλικές άκτές.

—'Η πρώτη έκκλησία πού χτίστηκε στην 'Αγγλία, ήταν άφερομένη στη...ρέγγα, τό έθνηκό και τόσο προσοδοφόρο γράμ τών 'Αγγλων !

—Στη Λιέγη, έδώ και λίγα χρόνια, μά φτωχή γυναίκα άγόρασε γιά τό παιδί της από ένα ενεχυροδανειστήριο ένα ζευγάρι παπούτσια μέ δ...τέλες σόλες.

—'Όταν όμως, έπειτα από λίγο καιρό, ή σόλες τών παπουσιών καταστράφησαν, κι' ή μητέρα τού παιδιού σκέφτηκε να τά μολώσει, κατάληρητ άνακάληψε άνάμεσα στις δύο σόλες τού δεξιού παπουσιού μά χρυσή καρφίτσα μέ πολύτιμες πέτρες, άξιας 500 λιρών.

—Τό ρολόγι τού κωδωνοστασιών της έκκλησίας τού 'Αγίου 'Ιωσήφ, στο Μπτόν Ράμπερ της κομητιές Ουίλλσάιρ, στην 'Αγγλία, είνε κατασκευασμένο από τά πό περιεργα και έτεροκόλια άντικειμενα.

—'Ο κατασκευαστής του, κάποιος Ζ. Κ. Σπράτ, πόν τό φτιάξει, είχε δηλώσει στους ένοριτες δτι, άν τού προμήθειαν άάφορα...παλινσίδερα, μπορούσε να τούς κατασκευάση τό ρολόγι.

—'Απ' όλη αυτή τη σαβούρα, ό Σπράτ διάλεξε δύο ρόδες ποδηλάτου, μά σκούπα και διάφορα κομμάτια από μολύβι και διάφορα άλλα μέταλλα.

—Τό μόνο εργαλείο πού είχε στη διάθεσί του, ήταν ένας μικρός τόρνος. Τά έπλόκατα εργαλεία, όπως, π. χ., τρυπάνια, σφυριά κ.λ., τά κατασκεύασε από τά παλινσίδερα εκείνα.

—Τό καταληρητικό αυτό ρολόγι εργάζεται θαυμάσια από τό...1911 !

—'Ενα παιδάκι στη Νέα 'Υόρκη έχει την...μεγαλειότερη παραμάννα τού κόσμου.

—Τ' όνομα της παιδαγωγού τού παιδιού εκείνου είνε Μπάξελ και είνε, άκλειόστατα, ένας θηλικός έλέφας !...

—'Ο ταχύτερος μουσικοσυνθέτης ήταν ό 'Αγγλος Σούλλιβαν.

—Τήν έπερα του ό «Λαθρόμφορς» την συνέθεσε σε τρεις μέρες. 'Επίσης την ούδερτσόρα «'Ιολάνδης» την συνέθεσε στις 9 τό πρωί, και τό ίδιο βράδυ, στις 7 ή ώρα, παίχτηκε σε συναλία.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ



—Ούρ', τί θέλει ή άκουπού στου παζάρ'.



—Τίποτα, κύρ λογιά, θά πάς στο Φρουραρχείο !